



ZWIĄZEK
PRACODAWCÓW
POLSKA MIEDŹ
THE POLISH COPPER EMPLOYERS' ASSOCIATION

Monitoring legislacji europejskiej

Monitoring działań w UE (legislacja, publikacje) – 24 listopada 2021 r.

- **Informacje generalne – dokumenty strategiczne**

Ochrona zdrowia i środowiska przed trwałymi zanieczyszczeniami organicznymi - Rozporządzenie (UE) 2019/1021 dotyczące trwałych zanieczyszczeń organicznych

Rozporządzenie na celu ochronę zdrowia ludzkiego i środowiska przez wyeliminowanie lub ograniczenie produkcji i stosowania trwałych zanieczyszczeń organicznych (TZO) zdefiniowanych w Konwencji sztokholmskiej w sprawie trwałych zanieczyszczeń organicznych lub w Protokole do konwencji z 1979 r. w sprawie transgranicznego zanieczyszczania powietrza na dalekie odległości dotyczącym trwałych zanieczyszczeń organicznych. W założeniu ma ono zminimalizować lub, jeżeli jest to możliwe, wyeliminować uwolnienia takich substancji. Ponadto ustanowiono w niej przepisy dotyczące odpadów zawierających takie substancje lub nimi zanieczyszczonych. W rozporządzeniu w sposób szczególny uwzględniono zasadę ostrożności.

TZO to potencjalnie niebezpieczne substancje chemiczne, które mogą być przenoszone ponad granicami międzynarodowymi i które często znajdują się daleko od ich źródła. Pozostają one na stałe w środowisku, ulegają biokumulacji (zdolność do gromadzenia się w organizmach żywych), a w związku z tym stanowią zagrożenie dla zdrowia ludzkiego i środowiska.

Produkcja i wprowadzanie do obrotu TZO wymienionych w załączniku I, czy to w postaci samoistnej, czy też w mieszaninach lub w wyrobach (przedmiot, który podczas produkcji otrzymuje określony kształt, powierzchnię, konstrukcję lub wygląd zewnętrzny, co decyduje o jego funkcji w stopniu większym niż jego skład chemiczny), jest zakazane. Produkcja, wprowadzanie do obrotu i stosowanie TZO wymienionych w załączniku II jest ograniczone do zastosowań, w których bezpieczne, skuteczne i przystępne kosztowo alternatywy nie są dostępne w danym państwie. Wprowadzanie do obrotu to odpłatne lub nieodpłatne dostarczenie lub udostępnienie stronie trzeciej. Za „wprowadzenie do obrotu” uznaje się również import. Państwa UE i Komisja Europejska przyjmują stosowne środki (na przykład wykazy) w celu kontroli istniejących substancji i zapobieżenia produkcji, wprowadzaniu do obrotu i stosowaniu nowych substancji wykazujących cechy TZO. Państwa UE mogą przekazywać Komisji wnioski o umieszczenie danej substancji w wykazie. Komisja, wspierana przez Europejską Agencję Chemikaliów (ECHA), podejmuje decyzję o zgłoszeniu wniosków dotyczących uwzględnienia w wykazie dodatkowych substancji. W ramach procedur opisanych w rozporządzeniu ECHA odgrywa także ogólną rolę doradczą i informacyjną.

Wyłączenia

- Wyłączenia z tych środków kontroli są dopuszczalne w odniesieniu do substancji wykorzystywanych w badaniach laboratoryjnych lub jako substancje odniesienia, a także do substancji obecnych jako niezamierzone zanieczyszczenia śladowe w mieszaninach lub wyrobach.
- Wyłączenia mają też zastosowanie do wyrobów zawierających TZO, które zostały wyprodukowane przed rozpoczęciem stosowania rozporządzenia. Zastosowanie

wyłłączeń jest wówczas uzależnione od podjęcia określonych środków ostrożności i spełnienia konkretnych warunków, w tym dopełnienia obowiązku przekazania zgłoszenia Komisji i sekretariatowi konwencji sztokholmskiej.

Odpady

- Producenci i posiadacze odpadów dopilnowują, aby – w miarę możliwości – odpady nie zostały zanieczyszczone substancjami wymienionymi w załączniku IV.
- W większości przypadków zanieczyszczone odpady podlegają szybkiemu unieszkodliwieniu lub odzyskaniu w celu zapewnienia zniszczenia lub przekształcenia zawartości TZO. Odzysk odpadów: zgodnie z definicją zawartą w dyrektywie ramowej w sprawie odpadów jest to jakikolwiek proces, którego głównym wynikiem jest to, aby odpady służyły użytecznemu zastosowaniu, poprzez zastąpienie innych materiałów, które w przeciwnym wypadku zostałyby użyte do spełnienia danej funkcji, lub w wyniku którego odpady są przygotowywane do spełnienia takiej funkcji w danym zakładzie lub w szerszej gospodarce.
- Państwa UE zapewniają możliwość śledzenia wytwarzania, zbierania, przewozu, składowania i obróbki zanieczyszczonych odpadów, a ponadto dopilnowują, aby operacje te były wykonywane w warunkach pozwalających na ochronę środowiska i zdrowia ludzkiego.

Planowanie, monitorowanie i sprawozdawczość

- Państwa UE dają społeczeństwu możliwość uczestnictwa w procesie sporządzania i aktualizowania planów wdrażania, które są udostępniane publicznie i przekazywane Komisji oraz ECHA. W ramach tej procedury wymieniane są, w stosownych przypadkach, informacje o środkach podjętych na poziomie krajowym w celu identyfikacji i oceny terenów zanieczyszczonych TZO. Również Komisja utrzymuje plan wdrażania, który jest poddawany przeglądowi i odpowiednio uaktualniany w stosownych przypadkach.
- Należy ustanowić mechanizm monitorowania, który pozwala na gromadzenie porównywalnych danych uzyskanych z monitorowania obecności w środowisku substancji wymienionych w części A załącznika III do rozporządzenia. Państwa UE przekazują także informacje o stosowaniu rozporządzenia.
- Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych w celu wprowadzenia zmian w wykazach substancji zawartych w załącznikach I, II i III do rozporządzenia, a także w celu dostosowania ich do zmian w wykazie substancji zawartym w załącznikach do konwencji sztokholmskiej lub do protokołu z 1979 r.
- Rozporządzenie uchyla i przekształca rozporządzenie (WE) nr 850/2004.

Więcej informacji:

<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/?uri=CELEX%3A02019R1021-20210315>

- **Prowadzone procesy konsultacyjne:**

Odpady niebezpieczne – uaktualnione stężenia graniczne zanieczyszczeń chemicznych

Konsultacje publiczne przepisów dot. ochrony środowiska – wniosek dotyczący zmiany Rozporządzenia Parlamentu i Rady UE 2019/1021 z dnia 20 czerwca 2019 r. dotyczącego trwałych zanieczyszczeń organicznych – Etap legislacyjny – Przyjęcie przez Komisję. Ostateczny termin na przesłanie opinii to 23 grudnia 2021 r.

W rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1021 dotyczącym trwałych zanieczyszczeń organicznych („rozporządzenie dotyczące TZO”) wdrożono zobowiązania podjęte przez Unię na mocy Konwencji sztokholmskiej w sprawie trwałych zanieczyszczeń

organicznych („konwencja sztokholmska”), zatwierdzonej decyzją Rady 2006/507/WE, oraz na mocy Protokołu do Konwencji z 1979 r. w sprawie transgranicznego zanieczyszczenia powietrza na dalekie odległości dotyczącego trwałych zanieczyszczeń organicznych („protokół dotyczący TZO”), zatwierdzonego decyzją Rady 2004/259/WE.

Podstawowym celem wniosku jest wdrożenie, w odniesieniu do substancji objętych jego zakresem, międzynarodowych zobowiązań UE wynikających z konwencji sztokholmskiej, a w szczególności zobowiązań wynikających z rozporządzenia dotyczącego TZO. Dlatego też głównym celem wniosku jest ochrona zdrowia ludzi i środowiska przed niekorzystnym wpływem substancji TZO oraz wyeliminowanie lub zminimalizowanie emisji TZO z odpadów. Biorąc to pod uwagę, ogólnym celem niniejszej inicjatywy jest również zapewnienie, w możliwym zakresie, optymalnej równowagi z ambicjami Europejskiego Zielonego Ładu, aby osiągnąć nietoksyczne cykle materiałowe, zwiększyć recykling i obieg zamknięty oraz ograniczyć emisje gazów cieplarnianych.

Celem niniejszej inicjatywy jest aktualizacja, w odniesieniu do niektórych substancji i grup substancji, dopuszczalnych wartości stężenia określonych w załącznikach IV i V do rozporządzenia dotyczącego TZO, które określają sposób postępowania z odpadami zawierającymi TZO, w szczególności to, czy mogą one zostać poddane recyklingowi, czy też powinny zostać zniszczone lub nieodwracalnie przekształcone. Niniejsza aktualizacja służy dostosowaniu załączników IV i V do konwencji sztokholmskiej oraz do załącznika I do rozporządzenia dotyczącego TZO poprzez ujednolicenie z wymienionymi w nich substancjami i wprowadzenie dla nich dopuszczalnych wartości stężenia. W niniejszej aktualizacji do postępu naukowo-technicznego dostosowano również dopuszczalne wartości dla niektórych substancji, które są już wymienione.

Link: <https://pracodawcy.pl/odpady-niebezpieczne-uaktualnione-stezenia-graniczne-zanieczyszczen-chemicznych-2/>

- **Publikacje, stanowiska oraz inne informacje:**

1. Raport „Polska droga do gospodarki o obiegu zamkniętym – opis sytuacji i rekomendacje”

Niniejsza publikacja została przygotowana dla Europejskiego Biura Ochrony Środowiska (EEB – European Environmental Bureau) przez Mirosława Bachorza z Instytutu Gospodarki o Obiegu Zamkniętym.

Od ponad dwóch lat zwrot „gospodarka o obiegu zamkniętym”, jak i jego synonimy „gospodarka cyrkulacyjna” czy „circular economy”, jest powszechnie używany w Polsce. Posługują się nim dziennikarze w publikacjach prasowych, specjaliści podczas targów branżowych i naukowcy w trakcie konferencji naukowych. Zwrot ten jest tematem spotkań samorządu, biznesu i administracji rządowej, a także aktywistów. Wykorzystują go nawet artyści i projektanci. To ogromne zainteresowanie gospodarką o obiegu zamkniętym (GOZ) trudno byłoby wytłumaczyć jedynie dążeniem różnych grup do spełnienia wymagań prawnych, które zaproponowała Komisja Europejska (KE) w ramach komunikatu pt. „Zamknięcie obiegu – plan działania UE dotyczący gospodarki o obiegu zamkniętym” albo ich obawą przed ewentualnymi karami nakładanymi przez UE za niespełnienie ustalonych norm. Przyczyn zainteresowania należy zatem szukać w samej idei GOZ, która wydaje się dobrą i logiczną odpowiedzią na globalne, europejskie i krajowe problemy gospodarcze (np. wzrost cen surowców), społeczne obawy (np. pogarszający się stan środowiska), a także na codzienne troski nas wszystkich (np. planowana awaryjność produktów czy zbyt duża ilość opakowań).

Analiza wielu krajowych i zagranicznych raportów posłużyła do opracowania niniejszej publikacji. Przedstawiono w niej rekomendowane działania dla każdego z obszarów cyklu GOZ, wierząc, że ich realizacja może pomóc we wdrożeniu korzystnego dla Polski modelu gospodarki o obiegu zamkniętym. W publikacji znajdują się również opisy obecnej sytuacji w każdym z obszarów cyklu GOZ uzupełnione opiniami specjalistów. Niemniej zawarte w

publikacji treści, z wyjątkiem cytatów wypowiedzi, odzwierciedlają wyłącznie poglądy autora i niekoniecznie muszą być podzielane przez wymienionych powyżej rozmówców.

Link: <https://pracodawcy.pl/raport-polska-droga-do-gospodarki-o-obiegu-zamknietym-opis-sytuacji-i-rekomendacje/>

2. EU-Latin America Convention on Raw Materials – online: 25 – 26 listopada 2021

Partnerstwo UE-Ameryka Łacińska w zakresie surowców (EU-Latin America Partnership on Raw Materials) w powiązaniu z Mineral Development Network Platform (MNDP) organizuje konferencje online: EU-Latin America Convention on Raw Materials, która odbędzie się w dniach 25 – 26 listopada 2021 r.,

Konwencja UE-Ameryka Łacińska dotycząca surowców łączy społeczność w całym łańcuchu wartości – w tym administrację, przemysł, sektor prywatny oraz podmioty zajmujące się badaniami i innowacjami – z UE i Ameryki Łacińskiej. Oferuje przestrzeń do wspólnego budowania odpornych łańcuchów wartości między UE a Ameryką Łacińską w oparciu o zrównoważone i odpowiedzialne operacje wydobywcze.

Spotkanie odbędzie się w pełni wirtualnie, przez dwa kolejne dni (dwa popołudnia CET), z sesjami dotyczącymi polityk i strategii w pierwszym dniu oraz sesjami tematycznymi w drugim. Wydarzenie będzie również oferować spotkania networkingowe 1:1 i wirtualne sesje plakatowe prezentujące nowatorskie projekty w zakresie innowacji i współpracy

Wśród prelegentów znajdą się liderzy z Komisji Europejskiej i rządów latynoamerykańskich, EITI, Natural Resource Governance Institute, oraz przemysłu.

Więcej informacji pod linkiem: <https://pracodawcy.pl/eu-latin-america-convention-on-raw-materials-online-25-26-listopad-2021/>

3. Zaproszenie na konferencję The Supply Chain of Critical Raw Materials for the Industries of the Future – 29.11.2021

EUROMINES oraz AVENIA zapraszają do udziału w konferencji online The Supply Chain of Critical Raw Materials for the Industries of the Future, która odbędzie się 29 listopada 2021 w godzinach od 14:30 do 17:30.

Spotkanie dotyczy zagadnień związanych z łańcuchem dostaw surowców krytycznych dla przemysłu przyszłości. Szczegóły w załączonym artykule oraz informacji

Celem tej inicjatywy jest zainicjowanie współpracy pomiędzy interesariuszy z różnych regionów Europy, przy wsparciu Komisji Europejskiej, dla pobudzenia działań na rzecz dostaw surowców krytycznych dla przemysłu oraz gospodarki, np. lit dla przemysłu baterii.

W programie m.in.

- Informacje z regionów oraz inicjatywach (m in. S3 Platform on Mining Industry, Related Industries and Services and Global Value Chains)
- wystąpienie Komisji Europejskiej DG GROW
- doświadczenia Batteries European Partnership Association (BEPA)
- Okrągły Stół: dyskusja, wystąpienia oraz oczekiwania uczestników (przedstawiciele administracji, JST, regionów, przemysłu)

Więcej informacji pod linkiem: <https://pracodawcy.pl/zaproszenie-na-konferencje-the-supply-chain-of-critical-raw-materials-for-the-industries-of-the-future-29-11-2021/>

4. Raport „Rozwój kompetencji – uczenie się dorosłych i sektor rozwojowy”

Polska Agencja Rozwoju Przedsiębiorczości (PARP) przedstawia drugą edycję raportu „Rozwój kompetencji – uczenie się dorosłych i sektor rozwojowy”, który powstał w ramach projektu Bilans Kapitału Ludzkiego realizowanego przez PARP we współpracy z Uniwersytetem Jagiellońskim. Raport podsumowuje wyniki badań prowadzonych w 2019 r. wśród dorosłych Polaków i instytucji należących do sektora szkoleniowo-rozwojowego. Projekt jest współfinansowany z Europejskiego Funduszu Społecznego.

Wyniki badania potwierdzają obserwacje z poprzedniej edycji, że dorośli Polacy są bardzo aktywni w rozwijaniu swoich kompetencji. Najczęściej kompetencje te podnoszone są w sposób nieformalny a w procesie tym wzrasta rola nowoczesnych technologii – ponad połowa Polaków wykorzystuje do nauki Internet.

W uczeniu towarzyszy nam także całe spektrum podmiotów świadczących usługi rozwojowe. Jak wskazują badania, sektor ten raczej dostosowuje się do potrzeb klientów niż sam kreuje to zapotrzebowanie. Najczęściej oferowane i realizowane formy rozwoju to szkolenia i treningi (grupowe i indywidualne), kwalifikacyjne kursy zawodowe i kursy umiejętności zawodowych. Co ciekawe, w 2019 roku tylko 6 proc. usług świadczonych było w formie zdalnej.

Badanie Bilansu Kapitału Ludzkiego – przeprowadzone między wrześniem 2019 r. a lutym 2020 r. – okazało się w istocie rzeczy przeglądem sytuacji na rynku pracy na krótko przed pandemią COVID-19 i wywołanymi przez nią perturbacjami gospodarczymi, których pełen rozmiar jeszcze się nie ujawnił w momencie przedstawienia niniejszego raportu Rozwój kompetencji – uczenie się dorosłych i sektor rozwojowy i dwóch kolejnych raportów przeglądowych (Zarządzanie kapitałem ludzkim w polskich firmach – obraz tuż przed pandemią oraz Raport z badania ludności w wieku 18-69 lat), czyli we wrześniu 2020 r. Raporty przeglądowe BKL służą syntetycznej prezentacji wyników badań pracodawców, ludności w wieku produkcyjnym i sektora szkoleniowego oraz zjawisk i tendencji zarysowujących się w ich świetle na rynku pracy. Mają z założenia charakter opisowy. Pogłębionej analizie problemów i mechanizmów społecznych służą raporty podsumowujące dwie kolejne edycje. Dla edycji 2019 i 2020 taki raport BKL zostanie opublikowany w 2021 r. Ostatni raport podsumowujący pt.: Aktywność zawodowa i edukacyjna dorosłych Polaków wobec wyzwań współczesnej gospodarki jest dostępny na stronie PARP.

Link: <https://pracodawcy.pl/raport-rozwoj-kompetencji-uczenie-sie-doroslych-i-sektor-rozwojowy/>

Źródło: EUR-Lex, Komisja Europejska, Instytut Gospodarki o Obiegu Zamkniętym, European Environmental Bureau, EU-Latin America Partnership on Raw Materials, Mineral Development Network Platform, Euromines, Avenia, Polska Agencja Rozwoju Przedsiębiorczości, Uniwersytet Jagielloński